

вилъ, Лице-то да си измие, Очи-те да си поплиска И камъ дюмена поглѣдалъ. З. 142.

Дюнѣ-гюзелийка* (сложное из *duniā s. a. t. p. 1. Monde, tous les hommes* и *guzellik, s. t. Beauté, élégance*) с. ж. красавица. Сая люлька си прилега на мое-та керка, На мое-та керка Вълкана девойка; Кога се на нее люле сите да се чудеть, Какъ си ми е дюня-гюзелийка. Вв. 78.

Дюшѣкъ см. Душѣкъ.

Дѣволски пр. дьявольскій. Тогава дявовете са заловиле да играятъ хоро и да пѣятъ различни дяволски пѣсни. Най-напредъ тие испѣле тая пѣсень: Баба леса Зажени са, Сички люде Тя калеса, Дѣда вълча Не калеса, Че му сж ѣки калките И му сж остри забите. З. 114. Пова още и силнѣ партѣмъ вдигнѣлъ възъ учителя, защото она былъ училъ дѣтца-та на дяволски работы. Л. Д. 1870. 195.

Дяволувамъ и. дл. поступаю по дьявольски, хитрю: Много е дяволъ. Казвать за тогова кои-то дяволува. Ч. 185.

Дяволщина с. ж. коварство, хитрость. Ти на дяволищини не ме учи, братко! Рш. 47.

Дѣволъ с. м. дьяволъ. **Дѣволче** ум. Ако съмъ черъ, не съмъ дяволъ. Ч. 127. Дявола ни оре, ни копае (а учи хора-та да правять зло). Ч. 155. Отъ двама родены братѣя, отъ единъ бащѣ и майкѣ единъ да е Българинъ, а другъ Гръкъ или Влахъ или дяволъ го знае какъвъ. Л. Д. 1869. 222. „А чи пакъ наистина кои дяволъ ма накара да питамъ?“ Л. Д. 1875. 161. Силенъ дяволъ те силеше, Ти за бога не даваше. М. 45. На чело Ристоса, въ пазу'а дявол-отъ М. р. 530. Ехъ да го земе дяволъ-тъ! това момиче е по хубаво и отъ слънце-то! З. 82. Ахъ дявола недни! Л. Д. 1875. 136. Дяконе големъ дяволо! Д. 77, 14—17. Въ пустѣ воденицѣ дяволетѣ метѣтъ. Ч. 138. Зли дяволи му отнасятъ душѣ-гж. Л. Д. 1871 р. 95. Кату спалъ той, дошло ждно дяволче да му уткраде волове-ту. Д. 142. Има други кои-то мислятъ че щѣтъ живѣть въ Старѣ Планинѣ, та не ще имъ постигне събрано-то, зато и на дявола таманъ не даватъ. Л. Д. 1869 р. 157.

Дѣдовъ пр. дѣдовъ. Момченце-то сѣдна до дядово-то си коляно. Зк. 33. **Дѣдово-то** обращеніе старца къ дѣтямъ и младшимъ по возрасту. Ами бие ли ви даскалъ-тъ, дядово-то?“ „Той не ни бие хичъ, дядо, той казва чи боятъ былъ даденъ за магарето.“ Зк. 33.

Дѣдъ см. подъ словомъ дѣдъ.

Дѣковица имя собств. мѣста. Да ми простишъ два сажна мѣсто Мегю Юпекъ мегю Гяковица. М. 47.